

เชื้อไวรัสเวสต์ไนล์

(West Nile Virus) เชื้อไวรัสอันตรายที่มาพร้อมกับยุง

เชื้อไวรัสเวสต์ไนล์ (West Nile Virus) ก่อให้เกิดโรคเชื้อไวรัสเวสต์ไนล์ โดยมียุงเป็นพาหะ ถูกพบครั้งแรกในอำเภอเวสต์ไนล์ ประเทศอูกานดา พ.ศ. 2480 ต่อมา พ.ศ. 2542 พบการระบาดครั้งใหญ่ในเมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา มีการรายงานผู้ป่วยหลายพันรายต่อปี ปัจจุบันเชื่อนี้พบการระบาดในทวีปยุโรป ตะวันออกกลาง เอเชียตะวันตก แคนาดา เวเนซุเอลา แอฟริกา ออสเตรเลียและอิตาลี ล่าสุดมีการรายงานผู้ป่วยที่ประเทศอิตาลี จำนวน 94 ราย และพบผู้เสียชีวิต จำนวน 7 ราย

ซึ่งเชื้อไวรัสเวสต์ไนล์เป็นไวรัสชนิดหนึ่งที่องค์การอนามัยโลก (WHO) ระบุว่าเป็นเชื้อที่มีแนวโน้มแพร่ระบาดข้ามประเทศได้

อาการ

ผู้ติดเชื้อไวรัสเวสต์ไนล์ส่วนใหญ่ไม่มีอาการ ส่วนน้อยมีอาการเล็กน้อย ได้แก่ ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ มีผื่นตามผิวหนัง ต่อม้ำเหลืองโต แต่ในรายที่มีอาการรุนแรงจะมีอาการปวดศีรษะมาก ไข้สูง คอแข็ง มึนงง เสียการทรงตัว ชัก เป็นอัมพาต เยื่อหุ้มสมองอักเสบ และอาจเสียชีวิตได้ พบมากในกลุ่มผู้สูงอายุและเด็ก

การรักษา

ในปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนสำหรับป้องกันโรคและไม่มีการรักษาจำเพาะ สำหรับผู้ป่วยที่ติดเชื้อไวรัสเวสต์ไนล์ ใช้การรักษาตามอาการ และวิธีประคับประคองทั่วไป

การป้องกัน

- กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงเป็นประจำ
- ไม่ควรออกไปนอกบ้านช่วงเวลากลางคืน
- หากจำเป็นต้องออกนอกบ้านช่วงเวลากลางคืนควรใช้ยาทาผิวหนัง ป้องกันแมลงหรือยุงกัด เพื่อลดอัตราการติดเชื้อ

การวินิจฉัยไวรัสเวสต์ไนล์ทางห้องปฏิบัติการ

ปัจจุบันใช้วิธีการตรวจหาสารพันธุกรรมด้วยเทคนิค Real time RT-PCR โดยสามารถส่งตรวจได้ที่ **สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์** ตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจ คือ EDTA plasma หรือ Serum ซึ่งเก็บในภาชนะที่ปราศจากเชื้อ นำส่งที่อุณหภูมิ 2-8°C ควรเก็บตัวอย่างเลือดในระยะมีไข้ หรือภายใน 5 วัน หลังผู้ป่วยเริ่มมีอาการ